

ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΑΝ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΘΕΤΕΙ ΤΕΛΙΚΑ ΣΕ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

Θέμα: ΑΜΕΑ - Διαθεσιμότητα

Σύμφωνα με σχετικό ερμηνευτικό σημείωμα, που εξεδόθη από το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης αναφορικά με το καθεστώς ένταξης των δημοσίων υπαλλήλων στο Πρόγραμμα Κινητικότητας, «η ένταξη των υπαλλήλων στο Πρόγραμμα Κινητικότητας, που έχουν τεθεί σε διαθεσιμότητα λόγω κατάργησης των θέσεών τους, έχει σκοπό τη μετακίνησή τους, προκειμένου να καλυφθούν υπαρκτά κενά στη διοίκηση, ιδίως στην εξυπηρέτηση των πολιτών, και να αξιοποιηθεί καλύτερα το διοικητικό προσωπικό». Όπως ευλόγως προκύπτει από την εν λόγω ανακοίνωση, και παρά τις προφορικές διαβεβαιώσεις του κ. Υπουργού, πρόκειται για υποχρεωτικές μετατάξεις των δημοσίων υπαλλήλων, οι οποίες, σε περίπτωση αδυναμίας εξεύρεσης κενής θέσης, θα οδηγούν σε απολύσεις.

Σύμφωνα με τις μέχρι στιγμής πληροφορίες, από το πρόγραμμα κινητικότητας, που αναμένεται να ξεκινήσει άμεσα το Υπουργείο, δεν θα εξαιρούνται τα άτομα με ειδικές ανάγκες.

Οι περικοπές και η συρρίκνωση του εισοδήματος των εργαζομένων αποτελεί την κορωνίδα της εφαρμοζόμενης οικονομικής πολιτικής της ύφεσης, που προξενεί περαιτέρω υποβάθμιση της ζωής των συγκεκριμένων ευπαθών ομάδων που χρειάζονται την έμπρακτη στήριξη της πολιτείας. Σε μια εποχή που η ανεργία καταρρίπτει καθημερινά κάθε αρνητικό ρεκόρ στη χώρα μας, η κυβέρνηση έρχεται να αφαιρέσει το δικαίωμα στην εργασία των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 2 του Συντάγματος, οι πολύτεκνες οικογένειες, οι ανάπηροι πολέμου και ειρηνικής περιόδου, τα θύματα πολέμου, οι χήρες και τα ορφανά εκείνων που έπεσαν στον πόλεμο, καθώς και όσοι πάσχουν από ανίατη σωματική ή πνευματική νόσο έχουν δικαίωμα ειδικής φροντίδας από το Κράτος, ενώ σύμφωνα με την παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου, το κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών και παίρνει ειδικά μέτρα για την προστασία της νεότητας, του γήρατος, της αναπηρίας και για την περίθαλψη των απόρων. Το εν λόγω άρθρο αποτελεί τη βάση στην οποία θεμελιώνεται το κοινωνικό Κράτος Δικαίου και η κοινωνική πολιτική του Κράτους, η οποία ασκείται μέσω των ειδικότερων νόμων που εξειδικεύουν αυτή τη συνταγματική επιταγή. Επίσης, το άρθρο 21 παρ. 6, αναφέρεται ρητά στα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, ορίζοντας τα εξής: «Τα άτομα με αναπηρίες έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας».

Στις 26 Μαΐου 2010, ο κ. Πρωθυπουργός μιλώντας σε συνδιάσκεψη της Νέας Δημοκρατίας για τα Άτομα με Ειδικές Ανάγκες είχε υποστηρίξει στην ομιλία του, ότι «ως κόμμα, η Νέα Δημοκρατία έχει μια πολιτική με δύο σκέλη: Πρώτον, να διευκολύνει τη ζωή των ανθρώπων αυτών, να αποκαταστήσει τα πλήρη δικαιώματά τους στην καθημερινότητα, στην κοινωνική ζωή και την κοινωνική προσφορά. Δεύτερον, να δώσουμε τις ευκαιρίες σε όλους τους ανθρώπους με ειδικές δυνατότητες να τις αναδείξουν. Όχι απλώς να τους βοηθήσουμε να γίνουν σαν και τους υπόλοιπους. Να τους στηρίξουμε να γίνουν καλύτεροι από τους υπόλοιπους.»

Οι κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες δεν αποτελούν αποκλειστικό χαρακτηριστικό της σύγχρονης εποχής, αλλά προϋπήρχαν πάντοτε. Εντούτοις, στις μέρες μας, με την εντατικοποίηση της οικονομικής κρίσης έχουν λάβει εκρηκτικές διαστάσεις. Η κρίση επηρεάζει δυσμενέστερα τις μη προνομιούχες ομάδες του πληθυσμού, αυξάνοντας κατακόρυφα τη φτώχεια και την εισοδηματική ανισότητα. Για το λόγο αυτό χρειάζονται μέτρα πολιτικής για την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, εστιασμένα κυρίως προς τις ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, που υφίστανται δυσανάλογα τις επιπτώσεις της κρίσης.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Προτίθεται να προβεί στην εξαίρεση των Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες από την εφαρμογή του μέτρου;

Αθήνα, 15 Νοεμβρίου 2012

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων